

Ne čakaj, da te izguba opomni na tisto, kar je resnično dragoceno.

Dvom. Obžalovanje.

Dve občutji, ki te lahko ustavita – sredi dneva, sredi misli, sredi življenja. Dvom vase... ali sem ravnala prav? Sem dala vse od sebe? Sem res nudila vse, kar sem lahko?

Čas... neustavljiv. A vendar ga tolikokrat porabimo za nešteto nepomembnih stvari.

Pogosto vidim – in tokrat tudi sama znova občutim – da se šele ob izgubi časa z nekom ali nečim zavem, kako dragocen je bil.

Zakaj nisem več časa preživela s tistimi, ki mi pomenijo največ?

Morda je zajček res drobno bitje. A bil je del mojega življenja šest let – tudi del tistih dni, ko mi je bilo težko, a je v tišini čakal v kotu, brez da bi me obsojal.

Danes, ko v mojem domu bije eno srce manj, ne morem mimo misli, zakaj si nisem vzela več časa zanj. Zakaj sem svoj čas znova namenjala stvarim, ki mi na koncu dneva niso prinesle miru ali veselja – stvarim, ki niso bile v skladu z mano in so mojo energijo le izpraznile.

Na drugi strani pa je tekel dragocen čas, ko bi lahko samo sedela v miru in tišini, opazovala male poskoke kosmatih ritk, ki potrpežljivo čakajo svoj najljubši priboljšek.

Danes si dovolim ustaviti. Dovolim si občutiti, da tudi takšna izguba boli – in da potrebuje svoj čas.

Včasih se šele ob izgubi naučimo, da “čas zase” ni luksuz, ampak potreba. Da trenutki miru niso zapravljanje časa, temveč prostor, v katerem lahko spet začutimo, kdo ali kaj nam resnično pomeni.

Vem, da življenje ni vedno prijazno in da ne moremo vsak dan izbrati tako, kot bi si želeli. A verjamem, da je pomembno, da se vsake toliko opomnimo, kaj nam je resnično dragoceno in čemu dajemo svoj čas.

Ker na koncu koncev... je to tisto neprecenljivo, česar ne moremo dobiti nazaj.

Čemu pa ti pretežno namenjaš svoj čas? Ljudem in stvarjem, ki te polnijo – ali tistim, ki te praznijo?

Jaz bom poskusila še večkrat izbrati tiste, ki mi lepšajo življenje. Ker na koncu prav ti trenutki ustvarjajo življenje, ki ga čutim – ne tistega, v katerem zgolj obstajam.

*Ne čakaj, da te izguba opomni, kaj je bilo pomembno.
Živi zdaj – s toplino, ljubeznijo in srcem, ki zna biti hvaležno.
Z bližino in trenutki, ki jih ne boš nikoli želel/a zamenjati za nič na svetu.*

Hvala,

da si si vzel/a čas za to branje.

Vsak trenutek šteje – tudi majhni trenutki, ki jih posvetimo tistemu, kar nam je resnično pomembno.

Z ljubeznijo,

Maja

Aurora Balance – Nisi sam